

Domini del sol

INTERVALS DE NÚVOLS BAIXOS

Viella

+26 +14

La jornada estarà dominada pel sol, encara que amb intervals de núvols baixos a punts del litoral i el prelitoral central i sud. Possibilitat de tempestes al Pirineu. Temperatures en ascens.

Gent corrent

«Tenir temps per crear t'obre possibilitats»

JOAN CORTADELLAS

Trobo l'obra de Glòria Domínguez al centre cultural Diógenes, a Gràcia, i m'emborratxo de color. Treballa en un forn, però és artista plàstica. Una beca, tenir temps... li van canviar la vida.

-¿Veus la vida en colors?

-[Riu] Busco els vermells a tot arreu.

-¿Ha estat així sempre?

-Des que me'n vaig anar a Conca, el 2004. Estudiava Belles Arts, a Barcelona, i també treballava. Va sortir l'oportunitat d'una beca d'intercanvi i me'n vaig anar per poder pintar en tot moment. I, abans d'anar-me'n, vaig pintar un quadro groc.

-¿Un quadro groc?

-Sí, i em vaig espantar. ¡Vaig començar a dibuixar mans! Un professor em va renyar, em va dir que havia de ser professional i que no m'havia d'espantar. Llavors, vaig fer una pe-

ça groga amb una narració que tenia a veure amb els colors que formaven la composició. Va ser amb aquell quadro que me'n vaig anar a Conca.

-I Conca li va canviar la vida.

-Allà vaig descobrir que era pintora i vaig decidir que el meu punt zero era el color vermell. Hi vaig trobar un professor, Armando Montesinos, que em va ajudar molt. Va ser ell qui em va dir: «Glòria, existeixen les diagonals, les corbes», i jo em vaig descontrolar.

-¿A què es refereix?

-El lloguer era la meitat que a Barcelona; em pagaven uns diners que em permetien viure i que aquí només m'haurien permès sobreviure, i podia pintar en tot moment, dia i nit. ¡Podia observar i pintar!

-¿Quan torna?

-També me'n vaig anar a Segòvia. Vaig tro-

bar una convocatòria de pintura de paisatge segovià. No s'hi presentava ningú de la facultat de Conca, i m'hi vaig presentar.

-¿Feia paisatge?

-Bé, li explico: a Segòvia érem unes 30 persones. Totes anaven amb el cavallet i es llevaven per veure sortir el sol. Era molt tradicional. Em van destrossar. Jo entenc la pintura com a color i tant me fa la forma que tingui el color.

-Va defensar la seva obra.

-Sí, ja havia après qui era a Conca. En aquell moment, utilitzava la cinta de pintor com a part de l'obra. Em vaig emborratxo d'obra, de color. ¡Tenir el temps per crear t'obre moltes possibilitats!

-Ara pinta amb teles.

-Vaig començar el 2012. Un professor em va dir: «Si no tens diners per comprar pintures, treballa amb altres materials».

-¿Com arriba a la tela?

-Aquí hi entren la meua mare i també els 15 dies que vaig passar a Galícia, el 2007, amb una altra beca. ¡Allà hi havia gent que treballava amb teles!

-¿I la seva mare?

-Vaig canviar el xip. Vaig tornar a viure al poble, a Vilassar de Mar, i vaig començar a relacionar-me amb ella d'una altra manera. Ella sempre havia volgut que jo cosís i jo m'hi negava, però em van regalar una màquina de cosir i vaig descobrir que era la bomba. La meua mare va començar a donar-me teles, llençols... i jo vaig veure que podia treballar amb el material que ella em regalava. Ella em dóna recursos i jo els utilitzo per explicar altres històries.

-¿Torna a pintar tot el temps?

-No, de cap manera. Aquest és un altre discurs. Treballo mitja jornada en un forn, però m'he posat per obligació a trobar el temps i treballar cada dia amb la meua obra. ¡Sóc artista plàstica i aquesta és la meua feina! Ara sento que visc dues vides i em preocupa viure en precari, però defenso el que faig perquè és el que sé fer, el que no deixaria de fer i del que m'agradaria viure.

-Segueixi.

-Si tingués el temps i el lloc per poder expandir-me i no treballés a mitges, sortirien un munt de coses. Tinc 38 anys, em falten exposicions en llocs legítims per poder obtenir residències i tampoc tinc avals, però això no treu ni que el meu treball sigui seriós ni que jo treballi de manera responsable. Aquest any m'han sortit dues exposicions, hi ha gent a qui li agrada el que faig i això em dóna ànims per seguir. ≡

Glòria Domínguez

Un professor li va dir: «Si no tens diners per comprar pintures, usa altres materials». Ara pinta amb llençols, amb cintes de pintor...

PER
Catalina
Gayà

